

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o civilnom provođenju Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o provođenju civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1.(d) istog sporazuma prema kojem je Visoki predstavnik ovlašten da “pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa civilnim provođenjem“;

Pozivajući se na tačku XI.2. Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koji se sastao u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojoj je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem konačnih odluka, kada to bude smatrao neophodnim“, u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podtačkom (c) ove tačke) “i druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta“;

Konstatirajući da se u Njujorškoj deklaraciji od 15. novembra 1999. godine kaže da je dogovoreno “da će predsjednici Parlamentu Bosne i Hercegovine predložiti i energično podržati uvođenje jedinstvenog pasoa na čijim bi koricama bio samo naziv Bosna i Hercegovina na ćirilicnom i latinicnom pismu“;

Konstatirajući zatim da je na 6. sastanku Konsultativne radne grupe Evropske unije i Bosne i Hercegovine održanom u Sarajevu, 21. marta 2000. godine, među preporučenim mjerama bila i ta da “(će) Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine donijeti potrebne izmjene i dopune Zakona o putnim ispravama za izradu jedinstvenog pasoa do početka septembra. Novi pasoa će biti predstavljen javnosti do kraja 2000. godine.“

Konstatirajući zatim da se u Aneksu Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Briselu, 23-24. maja 2000. godine, kaže da Vijeće traži da organi Bosne i Hercegovine hitno pristupe rješavanju pitanja među kojima je i pitanje početka “izdavanja zajedničkog pasoa od strane Ministarstva civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine (septembar 2000. godine)“;

Konstatirajući zatim da neophodne mjere za izdavanje jedinstvenog pasoa utvrđene izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik BiH“, broj 27/00) nisu preduzete do utvrđenog roka od strane nadležnih organa Bosne i Hercegovine i entiteta;

Vodeći računada je potrebno osigurati privremene uslove da se i dalje izdaju pasoa i dok jedinstveni pasoa ne bude mogući; i

Svjestan da je za dalje izdavanje pasoa na privremenoj osnovi neophodna izmjena u zakonu koja mora nastupiti odmah;

Na osnovu svega iznesenog, ovim donosim

ODLUKU

O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Visoki predstavnik Wolfgang Petritsch, s. r.

U Zakonu o putnim ispravama Bosne i Hercegovine, objavljenom u "Službenom glasniku BiH", broj 4/97, sa izmjenama i dopunama objavljenim u "Službenom glasniku BiH", br. 1/99, 9/99 i 27/00) se mijenja i dopunjuje kako slijedi:

Član 1.

Nadležni organi za izdavanje putnih isprava iz člana 13. ovog zakona mogu izdavati putne isprave i poslije 30. novembra 2000. godine u onom obliku koji je važio prije izmjena i dopuna objavljenih u "Službenom glasniku BiH", broj 27/00, dok se ne steknu uslovi za izdavanje putnih isprava u skladu sa spomenutim izmjenama i dopunama.

Član 2.

Putne isprave izdate u skladu sa prethodnim članom neće važiti poslije 28. novembra 2002. godine.

Član 3.

Ova odluka će se objaviti u "Službenom glasniku BiH" i "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske", a stupa na snagu danom donošenja.

Broj 67/00 12. decembra 2000. godine
Sarajevo